

Sygn. akt VII U 940/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Michalska

Protokolant: protokolant sądowy Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Warszawie

sprawy (...) sp.j.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem A. D.

na skutek odwołania (...) sp.j.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 9 czerwca 2017 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 940/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 9 czerwca 2017 r., nr: (...) stwierdził, że zainteresowana A. D., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) Spółka jawna z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od dnia 1 lutego 1999 r. do dnia 28 lutego 1999 r., od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 31 lipca 1999 r. oraz od dnia 2 marca 2007 r. do dnia 13 marca 2007 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na podstawie Kompleksowego Systemu Informatycznego ZUS ustalono, że płatnik składek (...) Spółka jawna z siedzibą w W. w okresach wyszczególnionych powyżej zgłosił zainteresowaną do ubezpieczenia zdrowotnego, jako zleceniobiorcę. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził także, że w trakcie ww. okresów zatrudnienia, płatnik składek zawarł z zainteresowaną dwadzieścia pięć umów zlecenia, a na jego koncie zidentyfikowano imienne raporty rozliczeniowe i opłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące: luty 1999 r., lipiec 1999 r., październik 2002 r., wrzesień 2003 r., od kwietnia 2007 r. do lutego 2008 r. oraz od kwietnia do maja 2008 r., pomimo braku zgłoszeń do ubezpieczeń w tym okresie. Podkreślił, że wykonywanie przez ubezpieczoną umowy zlecenia u płatnika składek w okresie od dnia 1 lutego 1999 r. do dnia 28 lutego 1999 r., od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 31 lipca 1999 r. oraz od dnia 2 marca 2007 r. do dnia 13 marca 2007 r. było jedynym tytułem do objęcia ubezpieczeniami społecznymi.

Organ rentowy stwierdził także, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej zleceniobiorcami oraz osobami z nimi współpracującymi. Jednocześnie nadmieniał, że osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, również z innych tytułów. Stąd organ rentowy na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 13 pkt. 2 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych objął A. D. ubezpieczeniami z tytułu zawartych umów zlecenia jak w sentencji decyzji 9 czerwca 2017 r. (decyzja z dnia 9 czerwca 2017 r., nr: (...), k. 1-3 a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 17 lipca 2017 r. płatnik składek (...) **Spółka jawna z siedzibą w W.**, domagając się jej uchylenia. Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał, że w latach 1999-2009 zawarł z zainteresowaną A. D. dwadzieścia pięć umów zlecenia, których przedmiotem była akwizycja zleceń do drukarni. Płatnik składek podniósł zarzut przedawnienia roszczeń wskazując, że należności składkowe za 1999 i 2007 r. podlegały 5-letniemu terminowi przedawnienia i w związku z tym obecnie brak jest podstaw do stwierdzenia istnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych po upływie okresu przedawnienia składek. Wskazał, że zgodnie z treścią art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (w brzmieniu aktualnym na datę powstania obowiązku zapłaty składek za 2 pierwsze okresy wskazane w decyzji) należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat wobec, czego przedawniły się odpowiednio w dniu 16 marca 2009 r. i 16 sierpnia 2009 r. Stwierdził także, że w związku z nowelizacją ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych od dnia 1 stycznia 2012 r. okres przedawnienia roszczeń z tytułu składek wynosi 5 lat. Z kolei według zasady wynikającej z art. 27 ust. 1 ustawy z 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców do należności składkowych nieprzedawnionych do dnia 1 stycznia 2012 r. ma zastosowanie 5-letni termin przedawnienia, z tym zastrzeżeniem, że liczy się go od daty ich wymagalności, tak jak o tym stanowi art. 24 ust. 4 powołanej ustawy, ale od dnia 1 stycznia 2012 r. W związku z powyższym płatnik składek wskazał, że roszczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o zapłatę składek za marzec 2007 r. uległo przedawnieniu w dniu 1 stycznia 2017 r. (odwołanie z dnia 17 lipca 2017 r. k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 sierpnia 2017 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy jeszcze raz podkreślił, że zgłoszony przez płatnika składek zarzut przedawnienia należności składkowych jest bezpodstawny, ponieważ podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym nie podlega przedawnieniu (odpowiedź na odwołanie z dnia 16 sierpnia 2017 r. k. 7-8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka jawna z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Głównym przedmiotem działalności Spółki jest świadczenie usług drukarskich, wydawanie książek, introligatorstwo, a także wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń biurowych, włączając komputery. Wspólnikami Spółki, uprawnionymi do jej reprezentacji są W. B., J. F. oraz T. Z. (informacja z Krajowego Rejestru Sądowego k. 3-6 a.s.).

Zainteresowana A. D. w okresach od dnia 28 lipca 2003 r. do dnia 31 lipca 2003 r., od dnia 2 marca 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2007 r., od dnia 2 maja 2007 r. do dnia 30 czerwca 2007 r., od dnia 2 lipca 2007 r. do dnia 28 września 2007 r., od dnia 1 października 2007 r. do dnia 29 października 2007 r., od dnia 3 grudnia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., od dnia 2 stycznia 2008 r. do dnia 30 stycznia 2008 r., od dnia 1 lutego 2008 r. do dnia 29 lutego 2008 r., od dnia 3 marca 2008 r. do dnia 30 kwietnia 2008 r., od dnia 4 listopada 2008 r. do dnia 19 grudnia 2008 r., od dnia 2 stycznia 2009 r. do dnia 6 lutego 2009 r. wykonywała pracę na podstawie zawartych z odwołującą Spółką umów zlecenia. Ponadto w okresach od dnia 1 lutego 1999 r. do dnia 28 lutego 1999 r., od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 31 lipca 1999 r., od dnia 1 października 2002 r. do dnia 31 października 2002 r. zainteresowana była przyjmującą zlecenia u płatnika składek. W okresie od dnia 1 września 2002 r. do dnia 9 grudnia 2013 r. A. D. dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, natomiast od dnia 1 sierpnia 2005 r. do dnia 9 lipca 2006 r. oraz od dnia 14 marca 2007 r. do dnia 31 marca 2009 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez innych płatników składek. Wykonywanie przez zainteresowaną umowy zlecenia u płatnika składek w okresie od dnia 1 lutego 1999 r. do dnia 28 lutego 1999 r., od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 31 lipca 1999 r., od dnia 2 marca 2007 r. do dnia 13 marca 2007 r. było jedynym tytułem do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (umowy zlecenia: z dnia 28 lipca 2003 r. nr: (...), z dnia 2 marca 2007 r., nr: (...), z dnia 2 kwietnia 2007 r. nr: (...), z dnia 2 kwietnia 2007 r. nr: (...), z dnia 2 maja 2007 r. nr: (...), z dnia 2 maja 2007 r. nr: (...), z dnia 1 czerwca 2007 r. nr: (...), z dnia 2 czerwca 2007 r. nr: (...), z dnia 2 lipca 2007 r. nr: (...), z dnia 2 lipca 2007 r. nr: (...), z dnia 1 sierpnia 2007 r. nr: (...), z dnia 2 sierpnia 2007 r. nr: (...), z dnia 1 września 2007 r. nr: (...), z dnia 3 września 2007 r. nr: (...), z dnia 1 października 2007 r., nr: (...), z dnia 3 grudnia 2007 r. nr: (...), z dnia 2 stycznia 2008 r. nr: (...), z dnia 1 lutego 2008 r., nr: (...), z dnia 3 marca 2008 r. nr: (...), z dnia 1 kwietnia 2008 r. nr: (...), z dnia 2 kwietnia 2008 r. nr: (...), z dnia 4 listopada 2008 r. nr: (...), z dnia 1 grudnia 2008 r. nr: (...), z dnia 2 stycznia 2009 r., z dnia 5 stycznia 2009 r. – dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych odwołującej).

W okresie od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 28 lutego 2009 r. zainteresowana A. D. została zgłoszona wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zawartej umowy zlecenia przez płatnika składek (...) Spółka jawna z siedzibą w W.. Na koncie płatnika składek widnieją imienne raporty rozliczeniowe i opłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące: luty 1999 r., lipiec 1999 r., październik 2002 r., wrzesień 2003 r., od kwietnia 2007 r. do lutego 2008 r., od kwietnia do maja 2008 r. pomimo braku zgłoszenia do ubezpieczeń w tym okresie. Płatnik składek w imiennych raportach rozliczeniowych wykazał za ubezpieczoną podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w następujących kwotach: luty 1999 r. – 530,00 zł, lipiec 1999 r. – 1.000,00 zł, październik 2002 r. – 2.900,00 zł, wrzesień 2003 r. – 450,00 zł, kwiecień 2007 r. – 2.787,26 zł, maj 2007 r. – 3.000,00 zł, czerwiec 2007 r. – 3.322,45 zł, lipiec 2007 r. – 2.814,30 zł, sierpień 2007 r. – 2.971,50 zł, wrzesień 2007 r. – 2.402,07 zł, październik 2007 r. – 1.739,40 zł, grudzień 2007 r. – 1.200,00 zł, styczeń 2008 r. – 2.369,40 zł, luty 2008 r. – 1.200,00 zł, kwiecień 2008 r. – 2.719,13 zł, maj 2008 r. – 1.992,57 zł, grudzień 2008 r. – 3.825,78 zł, styczeń 2009 r. – 1.200,00 zł i luty 2009 r. – 933,45 zł (raport z analizy konta, zestawienie za okres 02/1999-02/2009 – dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych odwołującej).

Podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca: od dnia 14 marca 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2007 r., od dnia 2 maja 2007 r. do dnia 30 czerwca 2007 r., od dnia 2 lipca 2007 r. do dnia 28 września 2007 r., od dnia 1 października 2007 r. do dnia 29 października 2007 r., od dnia 3 grudnia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., od dnia 2 stycznia 2008 r. do dnia 30 stycznia 2008 r., od dnia 1 lutego 2008 r. do dnia 29 lutego 2008 r., od dnia 3 marca 2008 r. do dnia 30 kwietnia 2008 r., od dnia 4 listopada 2008 r. do dnia 19 grudnia 2008 r. oraz od dnia 2 stycznia 2009 r. do dnia 6 lutego 2009 r. były wyższe od kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w danym roku (raport z analizy konta, zestawienie za okres 02/1999-02/2009 – dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych odwołującej).

Na podstawie powyższych informacji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wszczął postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia podlegania przez A. D. ubezpieczeniom społecznym z tytułu umów zlecenia zawartych z płatnikiem składek (...) Spółką jawną z siedzibą w W.. W wyniku przeprowadzenia postępowania

kontrolnego i wyjaśniającego, organ rentowy wydał w dniu 9 czerwca 2017 r., nr: (...) decyzję mocą, której stwierdził, że zainteresowana A. D., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) Spółka jawna z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od dnia 1 lutego 1999 r. do dnia 28 lutego 1999 r., od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 31 lipca 1999 r. oraz od dnia 2 marca 2007 r. do dnia 13 marca 2007 r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z dnia 12 kwietnia 2017 r., decyzja z dnia 9 czerwca 2017 r., nr: (...) – dokumentacja zgromadzona w aktach rentowych odwoływanej).

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe. Pełnomocnik odwoływającej wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji, podnosząc zarzut przedawnienia należności składkowych za sporny okres czasu. Z kolei pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że nie ma przepisu, który przewidywałby przedawnienie w ustalaniu podlegania ubezpieczeniom a jedynie w dochodzeniu zaległych składek. Wskazał także, że ustalenie podlegania ubezpieczeniom ma na celu uporządkowanie kont ubezpieczonych i płatników składek i wpływa m.in. na poprawność wyliczenia w przyszłości świadczeń emerytalno-rentowych (protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. k. 53 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach emerytalno-rentowych zainteresowanej A. D.. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek (...) Spółka jawna z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 czerwca 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń (Dz. U. z 2018 r., poz. 106 z późn. zm.) wprowadza zasadę obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, osób wykonujących pracę na podstawie m.in. umowy zlecenia. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 46 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie do treści przepisu art. 47 ust. 1 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc. W myśl ust. 4 powołanego art. ustawy składki opłaca się na wskazane przez ZUS rachunki bankowe odrębnymi wpłatami w podziale na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z art. 47 ust. 7 ww. ustawy brak możliwości zidentyfikowania wpłaty nie obciąża Zakładu. Od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (art. 23 ust. 1 cyt. ustawy). Składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata zwane dalej „należnościami z tytułu składek nieopłacone w terminie podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Jak wynika jednoznacznie z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń, (...)Spółka jawna z siedzibą w W., jako płatnik składek była zobowiązana do obliczania, rozliczania i opłacania za pracowników zatrudnionych na podstawie umów zlecenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za każdy miesiąc kalendarzowy. Niedopełnienie tego obowiązku spowodowało zatem powstanie na koncie ww. Spółki zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek względem organu rentowego. W tym zakresie płatnik składek nie może jednak skutecznie zasłaniać się zarzutem przedawnienia należności składkowych. Instytucja przedawnienia, o której mowa w art. 24 ust.4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych może być bowiem podniesiona wyłącznie w przypadku decyzji określającej stan

zadłużenia na koncie płatnika z tytułu nieopłaconych składek, co niewątpliwie nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Przedawnienie składek nie stanowi natomiast przeszkody do ustalenia podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jak to ma miejsce w sytuacji decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu.

Sąd Okręgowy podziela w tej kwestii stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia 9 czerwca 2016 r. (III UZP 8/16), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że dopuszczalne jest ustalenie w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia w sytuacji, gdy należności z tytułu składek na te ubezpieczenia uległy przedawnieniu przed wydaniem decyzji. W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wyjaśnił, że upływ terminu przedawnienia składek nie stanowi ani normatywnej, ani faktycznej przeszkody stwierdzenia przez organ rentowy, że konkretna osoba fizyczna w przeszłości podlegała ubezpieczeniom społecznym w okresach, za które płatnik nie odprowadził należnych składek i których już nie odprowadzi z uwagi na ich przedawnienie. Stosunek ubezpieczenia społecznego powstaje z mocy samego prawa, a to oznacza, że na jego powstanie, ustanie oraz zmianę nie ma żadnego wpływu wola stron. O tym, że osoba fizyczna i w jakich okolicznościach podlega (bądź nie podlega) ubezpieczeniom społecznym decyduje wyłącznie ustawa. Ponieważ publicznoprawny stosunek ubezpieczenia społecznego powstaje (istnieje) ex lege, to wydawana przez organ rentowy na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy decyzja w indywidualnej sprawie dotyczącej zgłaszania do ubezpieczeń społecznych oraz przebiegu tych ubezpieczeń, jedynie potwierdza podleganie ubezpieczeniu niezależnie od woli ubezpieczonego i płatnika. Taka decyzja ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny. Przepis art. 83 ust. 1 i inne przepisy ustawy w żaden sposób nie nakładają ograniczeń czasowych do wydania przez organ rentowy deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych. Można zatem uznać, że organ rentowy dysponuje nieograniczonym w czasie uprawnieniem do wydania deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych. Z tego wynika zaś, że taka możliwość (uprawnienie) rozciąga się również na sytuację, w której organ rentowy orzeka o podleganiu ubezpieczeniom społecznym w okresach wstecznych, w odniesieniu, do których składki powinny, a nie zostały uiszczone, a nadto w dacie wydawania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym były już przedawnione, a więc, wtedy gdy zobowiązanie składkowe wygasło.

Przedawnieniu ulegają należności z tytułu składek oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata (art. 24 ust. 2 i 4 ustawy). Przedawnia się więc jedynie obowiązek składkowy (obowiązek płatniczy, którego treścią jest uiszczenie przez płatnika sumy pieniężnej na pokrycie wymagalnych zobowiązań składkowych). Nie ulega natomiast przedawnieniu stwierdzenie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, bo nie przewiduje tego ani ustawa systemowa, ani inne akty prawne z dziedziny ubezpieczeń społecznych. Ustalenie istnienia w przeszłości obowiązku ubezpieczeń społecznych w sytuacji, gdy składki na te ubezpieczenia nie zostały zapłacone i przedawniły się, nie jest bezprzedmiotowe (zbędne). Potrzeba wydania takiej decyzji wynika przede wszystkim z uwzględnienia, że podleganie ubezpieczeniom społecznym - mimo nieopłacenia składek - ma istotne znaczenie dla realizacji interesów osoby ubezpieczonej. Tak więc względy funkcjonalne również przemawiają za potrzebą wydania decyzji stwierdzającej istnienie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, pomimo przedawnienia należności składkowych. Przeciwno tezie o dopuszczalności wydania decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresach, w odniesieniu, do których składki uległy już przedawnieniu, nie świadczy argument, że płatnik może mieć trudności z przygotowaniem i dostarczeniem organowi rentowemu odpowiedniej dokumentacji ubezpieczeniowej. Nawet bowiem gdyby w konkretnych przypadkach takie komplikacje wystąpiły, to organ rentowy dysponuje odpowiednimi instrumentami prawnymi, za pomocą których jest w stanie samodzielnie określić przebieg sytuacji prawno-ubezpieczeniowej osoby, co do której stwierdził obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym.

W podsumowaniu niniejszych rozważań, Sąd Okręgowy uznał, że nie zachodzą przeszkody materialnoprawne i procesowe, w ustaleniu przez organ rentowy w decyzji podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresach wstecznych, w odniesieniu do których należne składki nie zostały opłacone przez płatnika i uległy przedawnieniu. Dopuszczalne jest zatem ustalenie w decyzji organu rentowego podlegania ubezpieczeniom społecznym osoby

wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia w sytuacji, gdy należności z tytułu składek na te ubezpieczenia, uległy przedawnieniu przed wydaniem decyzji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie (...) Spółki jawnej z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 czerwca 2017 r., nr: (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)